

ALEKSANDER DUMAS ZVEŠTOBA DO GROBA (LA DAME DE MONSOREAU)

112

«Kdo je nocoj prežal z musketo kakšnih dvajset korakov od vaš hiše, za kamenjem?» «To sem bil jaz, monseigneur!» «Dobro, grof, ta čas je bil nekdo pri vaši ženi, v vaši hiši v njeni spalnici!» «Vi ste koga videli, ki je vstopil v hišo?» «Ravno ne, ali videl sem ga, ko je prišel ven.» «Na vrata?» «Ne, skozi okno!» «Vi ste ga poznali?» «Spoznal sem ga!» «Imenujte mi ga, monseigneur, jaz ne jamčim za nič!» «Vojvoda seže z roko po čelu in ustnice mu lahno zadrhte, kakor da se hočejo nasmehovati. »Gospod grof, tako mi duše in pričeve besede, predno poteče osem dni, vam bom predstavil mcaža, ki vam je ukradel srce svoje žene!» «Vi mi prisegate?» «Pri-segam!» «Dobro, monseigneur, za osem dni!» reče grof in se udari po prsih baš na ono mesto, kjer je imel spravljene strašne dokumente, za osem dni bom že povsem zdrav, kajti kdor se hoče osvetiti, mora biti jak!»

In grof de Monsoreau se oddalj s kretnjo slovesa, katero kretnjo pa bi bil princ lahko tolmačil tudi kot kretnjo gročnje.

XVIII.

PRIPRAVE PRED DVOBOJEM, KI SE POTEM NI VRŠIL.

Polagoma so se drug za drugim vračali v Pariz razni plemiči, med njimi štirje Anžovinci, ki so sledili vojvodi in uživali kot njegovi glavni privrženci sličen sloves, kakor kraljevi plemiči. V kraljevem gradu sta se obe skupini srečali, se dogovorili zaradi skupnega dvoboja z osem udeleženci, in Bussy jih je vse skupaj, prijatelje in protivnike, po takratnem običaju povabil v goste v svojo palačo. Dan spopada pa so sporazumno določili za čez šest dni. Videli so, da večina njih teh šest dni ne bo preživela, ali sovraštvo in viteški ponos jih je podžigal.

Za vse te odredbe in dogovore je izvedel tudi kralj, izvedel pa tudi Chicot. Henrik je nestrpnost pričakoval, da se njegovi miljenici vrnejo z gostije, Chicot pa je šel celo za njimi na prežo, in med potjo je tudi vstopil k Monsoreauu, z izgovorom, da vprašuje za njegovim zdravjem po kraljevem nalogu. Na-

šel ga je v postelji. Poset pri vojvodi je pokvaril njegovo pravilajočo se zdravje in vse prenapete vzmeti so grozile, da hočejo počiti. Remy pa je s skrbjo na licu postopal okrog postelje in opazoval svojega bolnika ter se bal za lastni ugled in sloves nepremagljivega zdravnika. Grof de Monsoreau je v razgovoru, kateremu se ni hotel odreči, večkrat zakrival svojo jezo nad vojvodo, tako da razen Chicota sploh nikdo ni ničesar zapazil. Edini Gaskonjec je pogodil nadlovčeve misli. «Ni mogoče,» si je mislil, «da bi bil kdo tako zavzet za vojvodo Anžovinskega, pri tem pa da ne bi nečesa tajil!» Tudi se je prepričal, da grosova groznica ni zgolj komedija, slična oni, kakor jo je pred nedavnim odigral brez uspeha mojster Nikola David. Toda Chicot se je kmalu prepričal, da je zadeva resna in resnična, Monsoreau je zares obolel, in Chicot se je uveril, da ne more podvzeti ničesar. Zato je odšel in sklenil poiskati Bussyja.

Našel ga je v njegovi palači, ki je bila vsa razsvetljena in slavnostna. Vprašal je slugo, ali se gospod de Bussy ženi, kajti slavnostno je izgledalo na takšen način. «Ne, gospod, gospod de Bussy je povabil več gospode z dvora in slavi to slavje z gostijo in glasbo!»

Chicot se vrne v dvor in najde Henrika, ki se nestrpnostno četa po orožarnici in psuje vsakogar, ki mu pride v bližino. Kralju pove, da so se njegovi plemiči pri Bussyju težko napili sladkih vin, da leže pod mizami.

Ko so se vrnili, jih je kralj sprejel precej nemilostno. Pomiril se je pa, ko so mu povedali, kako so se zmenili z Anžovinci, celo objemal jih je in je celo zaželel, da se dvoboj vrši takoj drugi dan po Telovem, ker se je tako zelo želel osvoboditi Bussyja in vojvodovih privržencev, plemičev uglednih in močnih.

Monsoreau se je pa po dvodnevni groznici zopet popravil in je zopet pričel prežati na tatu svoje časti. Ni ga pa mogel nikjer odkriti in se je zato še bolj razljutil nad vojvodo, vedno bolj uverjen, da je on njegov edini in najopasnejši tekmeč, ki ima svoje nakane z Diano. Remy je opozoril Bussyja na prekipavajočo ljubosumnost Monsoreauovo, tako da je Bussy opustil svoje nočne posete, zato je prihajal po dnevi redno.

Chicot je do Telova bedel nad Henrikom in posejal redno tudi svojega prijatelja Gorenflota. Opat se je vrlo radoval, ko je slišal, da ima kralj celo namen, da hoče ostati po telovski procesiji še ves dan v njegovem samostanu, da bo v pobožnosti razmišljal. Gorenflot, katerega je Chicot redno posejal, se je pa v svoji celici zabaval s kraljevim žaljivcem, ki je prinašal s seboj vedno po več steklenic izbranega vinca. V samostanu se je že celo govorilo, da je Gorenflot pridobil Chicota, da postane menih in da vstopi v njihove samostan.

Kralj Henrik je pa med tem podučeval svoje miljenice v sabljanju in zlasti jih je učil svojega slovitega neodoljivega sunka, zlasti pa je skrbel za Epernona, na katerega je po žrebu zapadel najopasnejši protivnik, nepremagljivi Bussy sam.

Kdor je tisti čas po noči šetal po Parizu in seveda primerno opazoval svojo okolico, bi bil zapazil, da prihajajo in prehajajo razne postave, oblečene po meniško, pa mnogo podobnejše korenikom, kot menihom. Takrat bi v okolici palače Oviških tudi zapazil, da je ta palača postala nekakšno tajinstveno shajališče, kjer so se v veliki dvorani vsak večer vršila neka tajinstvena posvetovanja, a okna so bila ta čas trdno zaprta z zapahi. Pa tudi predpoldne so bili neprestano sestanki celih skupin neznancev, a predsedovala je mnogokrat neka ženska, in sicer gospa vojvodinja de Montpensier.

Mestne straže niso ničesar zapazile. Tako je prišlo Telovo. Ulice, po katerih je imel iti obhod, so bile polne cvetja. Chicot je kralja prebudil zelo rano.

«Aj, ubogi Chicot, vrag te vzemi, slab trenutek si si izbral, ker sem prav lepo sanjal!» «In kaj si sanjal, sinko moj?» «Sanjal sem, da je Queles prebodel Antragueta z mojim sunkom. No, sedaj bomo prosili k bogu za srečen izid. Pokliči, pokliči, Chicot!» «Kaj želiš?» «I, kaj? Svojo košuljo, kakor navadno. In pa šibe.» «Raje naroči dober zajtrk. Šibali te bodo danes drugi. In nekoliko se porazgovoriva.» «No, pa naj bo!» In na vrsto je prišel spretno napeljeni razgovor o programu današnjega dne. Najprej maša v katedrali Saint Germain d'Auxerois. Potem povratek v Louvre, predjužnik, potem procesija po ulicah, poset glavnih samostanov. Zadnji je glavni, od Jakobincev do svete Genovefe pojdemo, a tam ostanem. Očetu priroju sem obljubil, da ostanem ves dan pri njem v pobožnem posvetu. Moliti hočem, da bo jutri zmagoale naše orožje.» «Jaz poznam tega svetega očeta!» pripomni Chicot. «Tem bolje. Spremljal me boš. Kar obledi se in pojdi z menoj!» «Prav. Ali povej mi še popreje, kaj pa bo z dvorjani?» «Spremljali me bodo!» «In tvoja telesna straža?» «Francoska telesna straža pod Crillonom me čaka v Louvru, Švicarji pa na vratih opatijske.» «Dobro! Obred bo diven!» «Nadejam se, da nam bo bog hvaležen zanj!» pravi Henrik. «To bomo videli jutri. Pa si li povsem siguren, da prideš do opatijske svete Genovefe?» «Seveda? Saj si obljubil!» «Sedaj pa poslušaj mene! Obred mi niti najmanj ne ugaia. Pri obedu pa ti bom povedal povsem drug razpored obredov, in ta obred sem sestavil sam.» «Kaj naj to pomeni? No, pa če bolje znaš, naj ti bo! Dovoljujem!» «Vse jedno, ali dovoljuješ, ali ne. Prisiljen boš!» «Kaj? Kaj? Ali se ti blede? Kaj hočeš reči s tem?» plane nezavpljivi kralj, ki je bil tudi nagle jeze in v nekih stvareh zelo občutljiv. «Tiho! Tvoji uslužbenci prihajajo v predsobo!»

Roman
Ulenspiegel in
Lam Dobrin
Junaka veseljaka iz
dežele Flanderske.
Stane broš. Din 60—
vez. Din 70— brez po-
šline. Napredaj v kni-
garni Tiskovne zadruge
v Ljubljani, Prešernova
ulica 54. (Nasproti gl.
pošte.)

Modistka
Z. Gorjanc
& Co.
Ljubljana, Sv. Petra c. 27
poleg hotela Trainik
priporoča svoje veli-
ko zalogo vsako-
vrstnih
najmodernejših
damskih
klobukov
in slamninkov
Sprejema slamnike v
prekrojevanih ter vsa
popravila. Zelo
špaterje-oblik
Postrežba točna
Cene najnižje
164-a

Azurita in entla
volno v vseh barvah
Toni Jager-Cerze
Ljubljana, D. orn. trg 1.

PALMA

Ravčuk podpetniki in PODPLATI

vzdržijo vsako vreme, so prožni in higijenični.

Željezna užeta (vrvi)

oko 7.000 kg u vatri pocinčana
50 i 70 mm, na drven. kotulima
omočana, popolno nova, pro-
daja se uz vrlo povoljno ci-
jenu. Upitati: „El n“ za elek-
trično industrijo v Mariboru,
družba z o. z. Vetrinjska ul. 1.

1848-a

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Zahvala.

1853-a

Ob bridki izgubi naše srčnoljubljene hčerke, sestre,
svakinje in tete, gospodične

Anice Golavšek

trgovke

izrekamo tem potom najlepšo zahvalo vsem, kateri so
jo na zadnji poti spremljali ali so na katerikoli način izka-
zali nam sočutje in sožalje.

Posebej se še zahvaljujemo prečastiti duhovščini
in Pevskemu društvu v St. Pavlu pri Preboldu za v.srce
segajočo žalostinke ter vsem cenjenim darovalcem pre-
krasnih vencev.

V St. Pavlu pri Preboldu, 4. aprila 1925.

Žalujoči ostali.

Samo Din 15'—
prvovrstni šifon
za perilo

Modna trgovina
H. KENDA, Ljubljana
Mestni trg 17

Trgovski lokal

v večjem provincijalnem mestu v Slo-
veniji prvovrsten kraj v sredini mesta,
na križišču cest, (7 m široko, 8 m dolgo
in 4 m visoko), betonirano, obokana
skladišča ca 80 korakov od hiše se vsled
smrti gospodarja proda železninarju. Na-
tančnejši pogoji pod „R. G. K.“ na
Aloma Company, Ljubljana. 1762-a

**Preobliko-
valnica**
Barbarič - Zavrhan
preoblikuje slam-
nike non-jnoveliš
modnih; istotako
moške klobuze

1274-a

Lesna tvrdka išče

ravnatelja

v tej stroki popolnoma verziranega. Imel
bi voditi nakup ter prodajo, ter bi radi
tega moral biti zmogel laščine. — Res
zmožne moči se prosi za ponudbo z
navedbo dosednjega službovanja ter
zahtevko plače na Aloma Company pod
„Les 1925“. 1832-a

PERUTZ, KODAK, AGFA, HAUFF-

ploščo in filma, dalle-
Mimosa, Satrap, Ko-
daknapile, vse foto-po-
trebine in fotografske apa-
rate Freeman, Contes, Kodak
Görte je od 180 Din naprej
ima stalno v zalogi
drogerija Anton Ranc slava
Ljubljana, Židovska ulica 1.
Zahtevajte cenik! 1078-a

Oglejte si

velikonočno zalogo čevljev

tvrdke Trebar

Ljubljana, Sv. Petra c. 6

Protj jamstvu tudi na obroko

Zobni tehnik

prvovrstna moč, več samostojno delati
kavčuk in zlato tehniko, s 3letno operativno
prakso, išče službe. Nastop po dogovoru.
Pismene ponudbe na upravo „Jutra“ pod „Zobni
tehnik 325.“ 1802-a

Pisarniška moč

se išče za elektrotehnično podjetje z
znanjem slovenskega in nemškega jezika
ter z lepo pisavo. Lastnoročno pisane
ponudbe naj se pošiljajo na M. Leben,
Ptuj. 1884-a

Potrji globoke žalosti naznanjamo
tužno vest, da je naš srčnoljubljeni
sopro, dobri oče, brat in svak gospod,

Josip Kožar

gosliničar in posestnik

dne 5. aprila 1925 ob 3. uri zjutraj po
kratki mučni bolezni mirno v Gospodu
zaspal.

Pogreb dragega pokojnika se vrši
v torek dne 7. aprila 1925, ob 10 uri
dopoldne iz hiše žalosti na pokopa-
lišče na Turjaku

Turjak, dne 5. aprila 1925.

Žalujoča rodbina
in sorodniki.

1886-a

V neizmerni žalosti naznanjamo, da je naš
srčno ljubljani oče, stari oče in stric, gospod

Jože Dular

**posestnik in bivši dolgoletni deželni
poslanec itd.**

v ponedeljek, dne 6. aprila po kratki mučni bo-
lezni umrl.

Pogreb dragega pokojnika se bo vršil v sredo,
dne 8. aprila ob 10. uri dopoldne iz hiše žalosti
na pokopališče v Vavto vas.

Jurka vas, dne 6. aprila 1925.

Jože, Ivan, Albin, Vinko, Matija, Ema, Olga,
Vilko, otroci. — Giza Dular roj. Volkar, Mici Du-
lar roj. Zagar, Zorka Dular roj. Popovič, snaha. —
Lojze Vinter, zet. — Dušan, Darinka, Desa, Vida,
Vojka, vauki in vaukinje.